

EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Bestemmelsen er ny for investeringsforvaltningsselskaber.

I modsætning til de gældende regler skal Finanstilsynet undlade at videregive solvenscertifikat, såfremt Finanstilsynet har krævet, at selskabet udarbejder plan for genoprettelse af dets økonomiske stilling ifølge § 272.

Bestemmelsen fastsætter proceduren for danske finansielle virksomheders udøvelse af tjenesteydelser i lande inden for Den Europæiske Union og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

På samme måde som forslaget § 38 giver bestemmelsen Finanstilsynet indsigt i virksomhedernes aktiviteter i udlandet og gør det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, herunder aftale det nødvendige samarbejde med instituttet og det pågældende lands tilsynsmyndigheder.

I lande inden for Den Europæiske Union og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, er proceduren enklere for grænseoverskridende tjenesteydelser end for etablering af filial. Det følger af *stk. 1*, at den finansielle virksomhed blot skal give Finanstilsynet meddelelse om, at virksomheden ønsker at udøve tjenesteydelser i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Meddelelsen skal indeholde de oplysninger, som fremgår af bestemmelsen.

Efter *stk. 2* skal Finanstilsynet inden en måned videregive meddelelsen og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse til tilsynsmyndigheden i værtlandet.

For så vidt angår forsikringsselskaber skal Finanstilsynet endvidere sende et solvenscertifikat.

Er virksomheden et investeringsforvaltningsselskab, oplyser Finanstilsynet endvidere værtslandets tilsynsmyndigheder om investor- og indskydergarantiordningen.

Stk. 3 indeholder en særregel for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Efter bestemmelsen er fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring af de i *stk. 1* nævnte forhold senest en måned før ændringen foretages. Der kan dog være tilfælde, hvor dette ikke er muligt, og i så fald skal meddelelse ske snarest muligt.

Efter *stk. 4* finder den anmeldelsesprocedure der følger af § 31, *stk. 1*, også anvendelse, når et investeringsforvaltningsselskab delegerer markedsføringen

af andele i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område til tredjemand.

Dette indebærer, at uanset at det pågældende investeringsforvaltningsselskab ikke selv udøver tjenesteydelser, skal det foretage anmeldelse til Finanstilsynet som om det gjorde det, fordi såvel Finanstilsynet som de relevante udenlandske myndigheder skal have underretning om, at der sker en formidling af andele i en dansk forening i et andet medlemsland.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 101-104.

Efter *stk. 5* skal Finanstilsynet undlade at videregive solvenscertifikat, såfremt Finanstilsynet har krævet, at forsikringsselskabet udarbejder plan for genoprettelse af dets økonomiske stilling ifølge § 272. Baggrunden for bestemmelsen er, at Finanstilsynet kan forhindre grænseoverskridende tjenesteydelser, såfremt de forsikredes interesser er udsat for fare.

Ud over bestemmelsens informationskrav vil bestemmelsen i § 346, *stk. 1*, om, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal give Finanstilsynet de oplysninger, som er nødvendige for tilsynets virksomhed gøre det muligt for Finanstilsynet at få yderligere oplysninger.

Finansielle virksomheder kan kun udbyde tjenesteydelser i tredjelande, hvis dette er muligt efter tredjelands lovgivning.

Til § 40

Forslaget er nyt.

Bestemmelsen indebærer, at etablering af dattervirksomheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, efter forslaget kræver Finanstilsynets tilladelse.

Bestemmelsen skal sikre, at Danmark overholder Basel Komiteens Core Principles, hvorefter det skal være muligt at nægte tilladelse til etablering af datterselskab i udlandet. Disse gælder kun umiddelbart for kreditinstitutter, men da de bagvedliggende synspunkter gælder alle finansielle virksomheder, foreslås det, at lade bestemmelsen omfatte alle finansielle virksomheder.

Kriterierne for at nægte tilladelse er de samme som efter § 38, *stk. 5* og 7. Ansøgning om tilladelse skal indgives inden dattervirksomheden etableres. Ansøgningen skal indeholde oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering af, om virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, herunder oplysninger om, hvor etablering skal ske, oplysninger